

जीवशाकः, पुं, (जीवो हितकरः शाकः। जीवाख्याः शाको वा।) मालवे प्रसिद्धशाकविशेषः। तत्पथ्यायः जीवन्तः २ रक्तनालः ३ ताम्रपत्रः ४ प्रवालः ५ शाकवीरः ६ सुमधुरः ७ मेघकः ८ अस्य गुणाः। सुमधुरत्वम्। हृद्यत्वम्। वस्त्रशोधनत्वम्। दीपनत्वम्। पाचनत्वम्। बल्यत्वम्। दृष्यत्वम्। पितापहारकत्वम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवशुक्ला, स्त्री, (जीवयतीति। जीव+श्विप्+अच्। जीवा हितकारी शुक्ला सुभववैलता।) क्षीरकाकोली। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवश्रेष्ठा, स्त्री, (जीवाय जीवनाय श्रेष्ठा।) ऋद्धिनामौषधम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवसंज्ञः, पुं, (जीव इति संज्ञा यस्य। या, जीवस्य संज्ञा आख्या संज्ञा यस्य।) कामट्टिहृत्तः। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवसाधन, स्त्री, (जीवस्य जीवनस्य साधनं कारयम्।) धान्यम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवसूः, स्त्री, (जीवं प्राणिनं सूते इति। सू+किप्।) जीवत्तिका। जीवतुपुत्रिका। हेमचन्द्रः। ३।१६४ ॥ (यथा, महाभारते। १।२००।७।

“जीवसूर्वोरसुभ्रंते। बहुसौख्यगुणान्विता। सुभगा भोगसम्पन्ना यज्ञपत्नी पतिव्रता ॥”)

जीवस्थानं, स्त्री, (जीवस्य जीवनस्य स्थानम्।) मर्मम्। इति हलायुधः ॥

जीवा, स्त्री, (जीवयतीति। जीव+श्विच्+अच्। ततश्च।) जीवन्तीवृक्षः। मौर्वी। (यथा, आर्यसप्तशत्याम्। ३।२१।

“निर्गुण इति ऋत इति च द्विवेकार्याभिधायिनौ विद्धि।

पश्य घनुर्युगम्यं निर्जीवं तद्विह शं वन्ति ॥”

“निर्गता जीवा च्या यस्मात् तत्। ‘जीवा च्या शिञ्जिनीत्यपि’ इत्यभिधानात् ॥” इति तट्टीका ॥ वचा। शिञ्जितम्। भूमिः। इति मेदिनी। वे, ८। जीवितम्। इति जटाधरः ॥

जीवातुः, पुं, स्त्री, (जीवत्यनेनेति। जीव+“जीवेरातुः।” उर्णा। १।८०। इति करणे आतुः।) भक्तम्। जीवनौषधम्। (यथा, काशीखण्डे। २६।६५।

“जीवजीवातुलतिका जम्बिजन्मनिर्वर्हिणी ॥”

“जीवानां प्राणिनां जीवनौषधरूपा ॥” इति तट्टीका ॥ * (जीव+भावे आतुः।) जीवितम्। इति मेदिनी। ते, ११२ ॥ (यथा, उत्तररामचरिते २ अङ्के।

“रे हस्त दक्षिण! ऋतस्य शिशोर्हिंस्य जीवातवे विस्वज शूद्रसुनौ रूपणम्। रामस्य गात्रमसि दुर्व्वहगर्भसिन्धवीताविवासनपटोः करुणा कुतस्ते ॥”)

जीवात्मा, [नृ] पुं, (जीवस्य जीवनस्य आत्मा अविष्टाता। यद्वा, जीवचासौ आत्मा चेति कर्मधारयः।) देही। तत्पथ्यायः। पुनर्भवौ २ जीवः ३ अतुमान् ४ वस्त्रम् ५ देहभृत् ६

जन्तुः ७ जन्तुः ८। इति हेमचन्द्रः ॥ प्राणी ६ चेतनः १० जन्मी ११ शरीरी १२। इत्यमरः। १।४।३० ॥ (यथा, भागवते। ८।२२।२५।

“यदा कदाचित् जीवात्मा संसरन्निकर्म्मभिः। नानायोनित्स्वनीश्रोत्र्यं पौरुषीं गतिमात्रजेत् ॥”

“एवं चतुर्विंशतिभिस्तत्त्वैः सिद्धे वपुर्यं हे। जीवात्मा नियतो निबन्धं वधति स्वात्मदूतवान् ॥

स देही कथ्यते पापपुण्यदुःखसुखादिभिः। यामो बहुश्च मनसा कृत्रिमैः कर्मबन्धनैः ॥

कामक्रोधौ लोभमोहावहङ्कारश्च पञ्चमः। दशैन्द्रियाणि बुद्धिश्च तस्य बन्धाय देहिनः ॥

आप्तोति बन्धमज्ञानादात्मज्ञानाच्च मुच्यते ॥” इति पूर्वखण्डे पञ्चमेऽध्याये ब्राह्मधरेणोक्तम् ॥

जीवाधारः, पुं, (जीवस्य क्षेत्रज्ञस्य आधारः आश्रयस्थानम्।) क्षेत्रम्। इति हेमचन्द्रः ॥

जीवान्तकः, पुं, (जीवं अन्तयति नाशयतीति। अन्त+श्विच्+खुल्।) जीवनाथं पश्चिघातकः। तत्पथ्यायः। शाकुनिकः २। इत्यमरः। २।१०।१४ ॥ जीवनाशके, त्रि ॥

जीवाला, स्त्री, (जीवं उदरस्य कर्मिं आलाति मुञ्जाति नाशयतीत्यर्थः। आ+ला+कः।) वैहिनी। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीविका, स्त्री, (जीवतेऽनयेति। जीव+“गुरोश्च हलः।” ३।३।१०२। इत्यः। ततः संज्ञायां कन् टापि अत इत्वच्।) जीवनोपायः। तत्पथ्यायः।

आजीवः २ वार्त्ता ३ वृत्तिः ४ वर्त्तनम् ५ जीवनम् ६। इत्यमरः। २।६।१ ॥ जीवः ७। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मनुः। ४।११।

“अजिज्ञामश्रुतां शुद्धां जीवेद्भाष्य-जीविकाम् ॥”)

जीवन्ती। इति मेदिनी। के, ६५ ॥

जीवितं, स्त्री, (जीव+भावे क्तः।) जीवनम्। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, उत्तररामचरिते ३ अङ्के।

“त्वं जीवितं त्वमसि मे हृदयं द्वितीयं त्वं कौसुदी नयनयोरन्वृतं त्वमङ्के।

दद्यादिभिः प्रियशतैरनुचरुड्य सुगमां तामेव, शान्तमथवा किमिहोत्तरेण ॥” * ॥

कर्त्तरि क्तः।) जीवनयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, रघुः। १२।७५।

“कामं जीवति मे नाथ इति सा विजहौ सुचम्।

प्राङ्गुला वयमस्यान्मं जीवितानीति लक्षिता ॥”)

जीवितकालः, पुं, (जीवितस्य जीवनस्य कालः।) आयुः। इत्यमरः। २।८।१२० ॥

जीवितज्ञा, स्त्री, (जीवितस्य जीवनस्य ज्ञा ज्ञानं यस्याः।) नाडीस्यन्नेन हि जीवानां जीवनज्ञानादस्यास्तथात्वम्।) नाडी। इति राजनिर्घण्टः ॥

जीवितेशः, पुं, (जीवितस्य ईशः प्रभुः।) प्रायनाथः। यमः। (यथा, रघुः। ११।२०।

“राममन्मथशरेण ताडिता दुःसहेन हृदये निश्रापरी।

गन्धवद्दधिरचन्द्रोचिता

जीवितेश्वरवर्ति जगाम सा ॥”

“जीवितेश्वस्य अन्तकस्य प्राणेश्वरस्य च वसतिं जगाम ॥” इति तट्टीकार्या मन्जिनाथः ॥)

चन्द्रः। सूर्यः। इति शब्दरत्नावली ॥ जीवातुः। इति हेमचन्द्रः ॥ जीवितेश्वरे, त्रि। इति मेदिनी। शं, ३५ ॥

जीवी, [नृ] पुं, (जीवोऽस्यस्येति। जीव+इनिः।) प्राणी। यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते गणेशखण्डे।

“जीविनां दारुणो रोगः कर्मभोगः शुभाशुभः। भक्तो वैदक्षं निहन्ति ह्यथभक्तिरसायनात् ॥”

जीवा, स्त्री, (जीवाय जीवनाय हिता। जीव+यत्।) गोक्षुरदुग्धा। जीवन्ती। हरीतकी। इति राजनिर्घण्टः ॥

जु, रंइषि। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रं-परं-अकं-अनिट्।) रंइहो वेगगतिः। जवति घोटकः। इति दुर्गादासः ॥

जु, उ गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रं-आत्म-सकं-अनिट्।) उ, जवते। इति दुर्गादासः ॥

जुग, इ त्यागे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रं-परं-सकं-सेट्।) इ, कर्मणि जुज्यते। इति दुर्गादासः ॥

जुगुधनं, स्त्री, (गुप+स्वार्थे वन्+ल्युट्।) निन्दा। इति हेमचन्द्रः। २।१८५ ॥ (निन्दाश्रीर्त्वे, त्रि। तच्च

“अनुदात्ततच्च हलादेः।” ३।२।१४६। इति युच् ॥)

जुगुष्ठा, स्त्री, (गुप निन्दायाम्+सन्+भावे अ-स्ततटाप्।) निन्दा। इत्यमरः। १।६।१३ ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे। ३।१७६।

“दोषेच्छादिभिर्गर्हा जुगुष्ठा विषयोद्भवा ॥”)

जुङ्गः, पुं, (जुगि+अच्।) उह्वदारकः। इत्यमरः। २।४।१३७ ॥ (यथास्य पथ्यायाः।

“जुङ्गस्यगन्धाच्छगलान्द्रावेगी उह्वदारकः ॥” इति वैदकरत्नमालायाम् ॥)

जुङ्गकः, पुं, (जुङ्ग+स्वार्थे कन्।) उह्वदारकट्टकः। इति राजनिर्घण्टः ॥

जुङ्गा, स्त्री, (जुङ्ग+टाप्।) जुङ्गः। इत्यमर-टीकार्या रमानाथः ॥

जुङ्गितः, त्रि, (जुग इ त्यागे+कर्मणि क्तः।) त्यक्तः। इति आकरणम् ॥

जुटकं, स्त्री, (जुट् संज्ञतौ+“इगुपधेति।” ३।१।१३५। इति कः। ततः संज्ञायां कन्।) जटा। इति शब्दरत्नावली ॥

जुटिका, स्त्री, (जुटक+टाप्। टापि अत इत्वच्।) शिखा। इति शब्दरत्नावली ॥ भुँटी इति टिकी। इति च भाषा ॥ (यथा, आह्निकतत्त्वधृतब्रह्मपुराणवचनम्।

“जुटिकाश्च ततो बद्धा ततः कर्म समारभेत् ॥”)

जुड़, क नोदे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरां-परं-सकं-सेट्।) क, जोड़यति। नोदः प्रेरणम्। इति दुर्गादासः ॥

जुड़, श गतौ। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां परं-सकं-सेट्।) श, जुड़ति जोड़िता। इति दुर्गादासः ॥